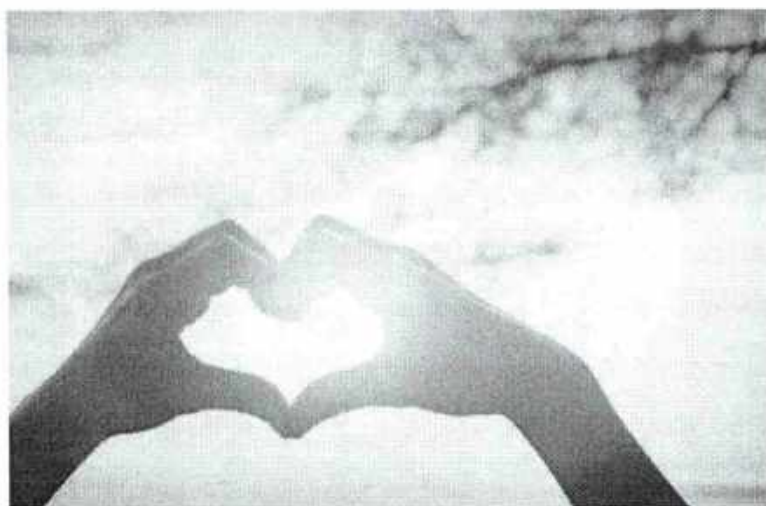

Gewoon aanwezig zijn

JAARVERSLAG

Stichting WIJKPRESENTIE PARKSTAD 2019

Wijkpresentiewerker is Fien Cruts

Aankloppen, hallo zeggen, binnenkomen

Aankloppen, goede dag zeggen,
trachten bij elkaar te komen.
Dat is zoeken naar harmonie
tussen verschillende mensen.

Hallo zeggen, welkom heten,
proberen of je lief kan hebben.
Dat is ontdekken dat die harmonie
telkens anders dan verwacht is.

Binnenkomen, aandacht geven,
je leven instellen op samen zijn,
doe je niet in een tijdloze ruimte.
Dat heeft veel te maken met drukte, werk en mensen,
met inkopen, poetsen en koken,
met zorgen, verzorgen, nazorgen,
met op de bank vallen, effe rusten,
met hoe de week er uit ziet.

Mensen liefhebben, zien wat er gebeurt,
je laten raken door noden van mensen,
vergt je tijd, verstand, handen en hart.

Daarom zijn er mensen, die in de voedselbank deelnemen,
die kleding aan elkaar doorgeven,
die generaal-pardonners huisvesten,
die voor drinkbaar water zorgen,
die in Exodushuizen meedoen,
die familieleden van zieken in ziekenhuizen opvangen,
die in het hospice stervenden begeleiden,
die bij ruzies bemiddelen naar vrede,
die zorgen voor een duurzame leefomgeving.

Gedag zeggen, hoi, je medemens zien,
heeft tijd nodig om te groeien,
om te leren, om te leven.

Liefhebben is een aanwezig zijn,
waardoor je laat zien wie we zijn,
gisteren, vandaag en morgen,
adem, waardoor leven op weg is
en soms God zomaar oplicht.

Hub Crijns

INHOUDSOPGAVE

Pagina

- 1. Gewoon aanwezig zijn: Aankloppen, hallo zeggen, binnenkomen**
- 2. Inhoud**
- 3. Voorwoord**
- 4. Doelstelling Stichting Wijkpresentie Parkstad**
- 5. Bestuur**
- 6. Aankloppen, hallo zeggen, binnenkomen: present zijn anno 2019**
- 12. Activiteit: Lief en Leed groepen**
- 14. Project Bie Oos**
- 14. Activiteit Bie Oos**
- 16. Onderzoek Bie Oos**
- 17. Contacten en samenwerking**
- 17. Tot slot**

Redactie: Fien Cruts, Matth Gubbels en Gijs den Boer

VOORWOORD

Hoe belangrijk is het dat iemand er is, gewoon aanwezig is? Iedereen zal zich dergelijke momenten in het leven kunnen herinneren. Momenten dat het gewoon fijn is dat iemand naar je luistert of je een verhaal vertelt, maar soms ook als er geen woord wordt gewisseld en enkel het blote feit telt dat er iemand je nabij is. Zo aanwezig zijn is eigenlijk ook de kern van het presentiewerk, zoals zich dit in de wijken manifesteert.

Het presentiewerk is geen reguliere instelling op het brede welzijnsgebied. Dat heeft zo zijn voordelen, omdat het presentiewerk vaak in aanmerking komt met mensen die minder goede herinneringen hebben aan hun ervaringen met die instanties. Het presentiewerk neemt als zodanig een onafhankelijke en neutrale positie in. Die houding is kenmerkend voor het presentiewerk. We zijn er niet om partij te kiezen, maar om een luisterend oor te bieden, te bemiddelen, te adviseren, handreikingen te doen en te helpen. Dat begint uiteindelijk allemaal met gewoon aanwezig te zijn. Door mensen te ontmoeten en je voor je medeburgers open te stellen lukt het om zichtbaar en dus aanwezig te zijn. Het presentiewerk is present in de haarvaten van de samenleving in de wijken. Daar vindt de ontmoeting plaats met mensen en hun problemen zoals agressie, burencollicten, drugs- en alcoholverslaving, armoede, huiselijk geweld, psychische problemen. De ervaring toont aan, dat het presentiewerk gemakkelijk benaderbaar is en door zijn aanwezigheid een belangrijke maatschappelijke vangnetfunctie vervult. Om misverstanden te voorkomen, merk ik op, dat het presentiewerk geen vervanger is voor reguliere instanties. De stichting presentiewerk staat naast hen en onderhoudt met al die instanties verbindende contacten. Dit tot welzijn van de mensen doe ons ter harte gaan.

De stichting is ook op een actieve wijze in de samenleving present. In de zogenaamde lief- en leedgroepen staat het samen doen en samen eten centraal. Mensen ontmoeten hier anderen en gaan gezamenlijk aan de slag. Deze groepen leveren op die manier een bijdrage aan de zinvolheid van het bestaan. De grote uitdaging voor de stichting is om ook de schier onbereikbare personen te bereiken. Mede als antwoord op die uitdaging is in 2019 een begin gemaakt met het project Bie Oos. Dit project, waarvoor nog een aanvullend onderzoek plaatsvindt, zal de komende jaren worden uitgerold. Kenmerkend voor dit project is een laagdrempelige aanloopfunctie, die de bereikbaarheid verder moet vergroten. Het is zaak om in 2020 een goede locatie te vinden van waaruit project Bie Oos verder gestalte kan worden gegeven. Om deze ambities waar te maken heeft het project Bie Oos een mooie subsidie van € 16.000,- ontvangen van de gemeente Heerlen. Daarvoor wil ik de gemeente Heerlen hartelijk bedanken. Er zijn ook woorden van dank voor de bijdragen van het Fransiscusfonds en alle andere instanties waarvan we bijdragen mochten ontvangen. In dit voorwoord is een tipje van de sluier opgelicht van het presentiewerk. Meer daarover met voorbeelden uit de praktijk, leest u in dit jaarverslag. Graag dank ik u alvast voor uw interesse.

Harrie van Beers,
Voorzitter Stichting Presentiewerk Parkstad Limburg

Doelstelling Stichting Wijkpresentie Parkstad

De algemene doelstelling van het project werd in 2002 als volgt omschreven:

Het versterken van vormen van gemeenschap en initiatieven tot gemeenschappelijke zorg in een sociaal en economisch zwakke wijken.

De algemene doelstelling is door het bestuur van de "Stichting Wijkpresentie Parkstad" naar de wijkpresentiewerkers toe geconcretiseerd in de volgende formulering:

De Stichting Wijkpresentie Parkstad geeft wijkpresentiewerkers opdracht om aanwezig te zijn in wijken om de buurtbewoners te ondersteunen in hun dagelijkse leven en in hun zoeken naar gemeenschap. In hun contacten en gesprekken met wijkbewoners zullen zij aandacht geven aan zingevende, maatschappelijke en religieuze dimensies die aan het licht kunnen komen in de ontmoeting van mensen met de wijkpresentiewerkers en hun vrijwilligers én tussen de mensen onderling. In hun zoeken naar gemeenschap, eigen waarde en eigen kunnen, hebben wijkbewoners een kans in hun mens zijn en in hun menselijke waardigheid bevestigd te worden door hun contact met lotgenoten en bondgenoten en door de ondersteuning van mensen die in hen geloven.

Bestuur

In 2019 bestond het bestuur van de Stichting Wijkpresentie Parkstad uit:

H. van Beers, voorzitter, A. Dubois, penningmeester en secretaris a.i., pastor M. Gubbels, dhr. T. van Gestel en pastoor W. Miltenburg FSO als adviserend bestuurslid namens het dekenaal bestuur. In 2019 nam pastoor W. Miltenburg afscheid vanwege zijn nieuwe taak als deken van Thorn. Overleg vindt plaats met de deken van Heerlen inzake deze vacature van adviserend bestuurslid.

Verder werd het bestuur geadviseerd door Fien Cruets, wijkpresentiewerker, door H. Vossen, stafmedewerker van de Dienst Kerk en Samenleving van het bisdom Roermond, en door G. den Boer (vrijwillig adviseur) met aandacht voor projectontwikkeling en organisatorische processen.

Het bestuur vergaderde in 2019 vijf maal te weten op 29 januari, 26 maart, 18 juni, 12 september, 28 november.

Naast de vaste agendapunten zoals verslag, stand van zaken financiën, voortgang primair proces/ presentie/activiteiten/project en informatie uit het Netwerk Informele Steun Heerlen, waren er de volgende bespreek- en besluitpunten:

- Jaarverslag en jaarrekening 2018
- Begroting 2019 en 2020
- Tijdelijke regeling secretariële werkzaamheden door het benoemen van bestuurslid A. Dubois als secretaris a.i. en het instellen van een werkgroep secretariaat met A. Dubois, T. van Gestel en G. den Boer.
- Er werd getracht de vacature secretaris in te vullen maar dat had dit jaar geen resultaat.
- Ontwikkeling van het project Bie Oos. In dat kader werden er gesprekken gevoerd met de gemeente Heerlen en het Kansfonds.
- Ontwikkeling aanvraag Franciscusfonds 2020.

Bestuursleden, wijkpastor, en adviseurs, namen in 2019 deel aan diverse overleggen, studiedagen en conferenties. Het jaarlijks overleg met wethouder P. van Zutphen vond 28 november plaats.

De voorzitter onderhield contact met het Dekenaat Heerlen.

Ook waren er bestuurlijk contacten met Stichting Wijkpresentie Noord Oost Maastricht.

Aankloppen, hallo zeggen, binnenkomen: present zijn anno 2019

Signalen van Fien Cruts, presentiewerker uit de wijken:

De armoede in veel gezinnen neemt toe.

Mensen laten het afweten bij instellingen, als de hulpverlening traag op gang komt of geen adequate hulp biedt.

Jongeren voelen zich vaak in de steek gelaten.

Gelukkig zijn er ook mooie dingen gebeurd in de wijken. De ontmoetings-momenten: mensen zoeken elkaar op, kunnen bij elkaar terecht, lachen en huilen met elkaar, delen hun zorgen en slepen elkaar er doorheen, moeders die eenzame mensen opzoeken. Niet alles is zwaar en mislukt, je moet het alleen willen zien. Het zijn deze mensen in de wijken die mij daar telkens weer aan herinneren en me de kracht geven om door te gaan.

Wat buurtbewoners een veilig gevoel geeft in de contacten met wijkpresentie is dat wij niet behoren bij officiële instanties zoals jeugdzorg, kinderscherming en buurtteams. We zijn betrokken bij het hele leven van de mensen, niet alleen bij hun problemen. We hebben een jarenlange relatie met de mensen opgebouwd en ze aarzelen niet hun zorgen en problemen aan je toe te vertrouwen. Velen die om hulp vragen, ken je al vanaf dat ze nog heel jonge kinderen waren. Bij de instanties waar ze mee in aanraking komen, durven ze vaak niet het achterste van hun tong te laten zien. Ze zijn bijvoorbeeld terughoudend om iets te vertellen over problemen en zorgen in het gezin en met hun kinderen. Gewoon uit angst dat de kinderscherming hun kinderen uit huis plaatst. Ook zijn de mensen terughoudend om veel te vertellen over problemen en zorgen met betrekking tot hun werk, werkloosheid of arbeidsongeschiktheid, omdat ze bang zijn dat hun uitkering in gevaar komt. De buurtteams worden geassocieerd met de officiële gemeentelijke instanties, waardoor mensen terughoudend zijn in het in vertrouwen nemen van de medewerkers van de teams. Medewerkers van de buurtteams hebben vaak sporadisch contact met individuele wijkbewoners of laten lang niets van zich horen. Daardoor haken wijkbewoners vaak af. Ze hebben het gevoel dat hun problemen en zorgen niet belangrijk genoeg gevonden worden.

Mensen raken gefrustreerd wanneer zij bij zorginstellingen om hulp vragen en dan op een wachtlijst terecht komen met wachttijden van maanden tot soms een jaar. Het gaat bijvoorbeeld om Veilig Thuis, Jeugdzorg, de Raad van de Kinderbescherming, Mondriaan en vragen via de WMO. Medewerkers van instanties komen soms met adviezen als het zoeken van hulp binnen het eigen netwerk en 'uitgaan van je eigen kracht'. Met dit soort 'oplossingen' schieten de mensen niet veel op, ze voelen zich niet serieus genomen en hebben geen vertrouwen meer in de hulpverleningsinstanties. De mensen waar wij mee te maken hebben leven vaak in een isolement door het ontbreken van een eigen netwerk en vragen vaak om hulp om uit de misère te komen. Het presentiewerk fungeert vaak als een brugfunctie tussen de mensen uit de wijken en de verschillende instanties en instellingen.

Wij duiden in veel gevallen de urgentie die er is bij mensen is. Soms worden mensen daardoor eerder of beter geholpen door instanties. Waar de situatie uitzichtloos is, blijven we contacten onderhouden met de mensen, zodat ze weten dat ze er niet alleen voor staan.

Jan 56 jaar en Bep 50 zijn beiden ernstig ziek. Jan heeft darmkanker en Bep heeft twee keer een beroerte gehad. Zij wachten al twee jaar op hulp. Maar zij moeten maar hulp zoeken in hun eigen netwerk.

Fransje van 14 jaar is onhandelbaar en agressief. Het hele gezin lijdt er onder, Jeugdzorg grijpt niet in. Het gezin gaat eronderdoor, maar er gebeurt niets.

Het zal je maar gebeuren. Je krijgt een brief van de belastingdienst dat je de kinderopvangtoeslag die je hebt ontvangen terug moet betalen. Dat overkwam Kadi. Kadi is een 32-jarige Afrikaanse vrouw met 2 kinderen. Ze is op 18-jarige leeftijd met haar man naar Nederland gekomen. Na een aantal jaren is haar huwelijk gestrand en komt ze in de bijstand terecht. Na een jaar krijgt ze een baan als schoonmaakster en de kinderen gaan naar de kinderopvang. Ze laat de kinderopvangtoeslag direct betalen aan de kinderopvang. En dan komt er die beruchte brief van de belastingdienst.

Mevrouw zou ten onrechte 12.000 euro aan kinderopvangtoeslag ontvangen hebben. Na een aantal telefoontjes met het belastingkantoor zou alles teruggedraaid worden, alles berustte op een misverstand. Dit is echter niet gebeurd. Persoonlijke gesprekken leverden niets op. Op bezwaarschriften werd niet gereageerd en er wordt beslag gelegd op haar loon. Mevrouw krijgt meerdere malen bezoek van deurwaarders, krijgt aanmaningen en als gevolg van huurachterstand dreigt er huisuitzetting.

Kadi is zo ziek, kan niet meer werken. Uit angst voor een deurwaarder loopt ze veel over straat. Er is toch een advocaat in de arm genomen en het is tot een rechtszaak gekomen. De rechter doet uitspraak: 'De aanvrager van de kinderopvangtoeslag blijft verantwoordelijk voor het geld, ook al geeft de ouder aan de belastingdienst door dat het geld op een derdenrekening gestort moet worden'.

Helaas voor haar zal zij er dus voor moeten zorgen dat het geld weer bij de kinderopvangorganisatie vandaan gehaald wordt en terug wordt betaald aan de belastingdienst. Kadi komt in een neerwaartse spiraal terecht, kan niet meer werken en heeft hoge schulden. De belastingdienst heeft het leven van dit gezin kapot gemaakt.

SIGNAAL: In de wijken ontstaan vaak conflicten. Dat kunnen meningsverschillen en incidenten zijn, die aanvankelijk onbeduidend lijken, maar uitgroeien tot grote ruzies tussen mensen of zelfs tussen groepen mensen. De mensen komen bij je om hun verhaal te vertellen, om hun gelijk te halen. Als presentiewerker ben je neutraal in dit soort situaties. De kunst is geen partij te kiezen. Je moet er voor oppassen niet betrokken te raken bij de ruzie. Dat is niet altijd gemakkelijk. Je hebt natuurlijk een eigen mening over de versies van de kwestie die je van beide kampen verteld worden. Mogelijke aanspreekpunten voor bemiddeling bij de conflicten zijn de woningcorporatie of de wijkagent, maar hun activiteiten sluiten vaak niet aan bij de behoefte van de wijkbewoners. Instanties zijn vaak niet op de hoogte van de problemen, totdat ze escaleren en het te laat is. Ook worden de problemen vaak onderschat, omdat het om schijnbaar kleine incidenten of ergernissen gaat. Dan wordt het advies gegeven eerst met de andere partij te gaan praten. Het wijkpresentie krijgt vaak te horen dat mensen zich niet gehoord voelen door de woningcorporatie of de wijkagent. De

instanties schuiven het probleem naar elkaar toe. Geconcludeerd kan worden dat hier geen adequate voorziening is op het gebied van ondersteuning en hulpverlening.

letje heeft een conflict met een aantal vrouwen in de wijk omdat haar zoontje een ander kind geslagen heeft. letje heeft geprobeerd het uit te praten, maar zij heeft toen van drie vrouwen klappen gekregen en werd uitgemaakt voor hoer. Er worden nu allemaal gemene roddels over letje verteld in de wijk.

SIGNAAL: Bewoners met een migrantenachtergrond komen vaak in de problemen omdat ze de Nederlandse taal nauwelijks spreken. Ze begrijpen de strekking niet van het verhaal dat door de leraar van school of de hulp- of zorgverlener verteld wordt. We gaan daarom vaak mee naar deze instanties. Dit geldt overigens niet alleen voor allochtone wijkbewoners, ook Nederlandstalige bewoners hebben vaak moeite om de vaak formele taal die wordt gehanteerd te begrijpen. Dit geldt in het bijzonder voor brieven die in ambtelijke taal zijn opgesteld. En zo komen mensen vaak in de problemen omdat ze brieven van de overheid, incassobureaus enz. niet meer openen.

SIGNAAL: Een aantal wijkbewoners heeft een psychiatrisch verleden en heden. Ze krijgen dagelijks bezoek van talloze begeleiders, thuiszorg, maatjes enz. Ze worden aangemoedigd om actief te zijn door aan dagbesteding deel te nemen. Ze hebben de regie over hun leven niet meer in eigen handen. Een bezoek van wijkpresentie is een rustpunt in hun onrustige bestaan. Ze kunnen hun persoonlijke verhaal onverbloemd kwijt.

Anneke wil eindelijk rust. Ieder dag komen er mensen over de vloer. Van welke instantie ze zijn weet ze niet. Anneke zegt tegen mij: "Ik ben zo moe van al die wildvreemde mensen in mijn huis. Stuur ze weg! Wat komen die hier doen? Wat willen die toch van mij, ik ben zo bang dat zij mij wat aandoen of mij bestelen. Help mij alstublieft en jaag ze weg. Ik durf dat niet."

Bennie: "Neem mij mee. Ik wil niet meer hier blijven. Hier zij geesten in huis. Iedere nacht komen er geesten die mij willen meenemen."

SIGNAAL: Op het gebied van criminaliteit en veiligheid scoren de buurten op het gebied van straatroof, diefstal en inbraak, brandstichting, jeugdoverlast, vernieling, openlijk geweld, bedreiging, mishandeling, winkeldiefstal, drugshandel, mensenhandel en overlast verwarde personen, hoger dan gemiddeld in Heerlen.

Mientje wordt mishandeld door haar zoon wanneer hij drugs gebruikt heeft of dronken is. De buurvrouw van Mientje moest het ook ontgelden, omdat zij daar iets over gezegd had. Mensen zijn bang om zich er mee te bemoeien want dan zwaait er wat.

SIGNAAL: De digitalisering van de wereld is een groot probleem voor ouderen. Om dingen te regelen moeten ze anderen om hulp vragen. Ze vinden het moeilijk dat ze steeds afhankelijker worden en vragen niet graag om hulp. Ook zijn zij vaak eenzaam door het wegvallen van een sociaal netwerk. Wanneer ze naar een bejaardenhuis of verpleeghuis moeten hebben ze daar vaak grote moeite mee.

Oma Toos, 79 jaar, valt niet graag iemand lastig. Zij is weduwe en heeft geen kinderen. Oma heeft altijd moeite met formulieren invullen. Via een mevrouw uit de straat kreeg ze een meneer op bezoek die alle formulieren voor haar invulde op de computer. Zij kan zelf niks met een computer. Na een half uur was meneer klaar en moest oma alleen nog even 300 euro betalen.

SIGNAAL: Problemen met kinderen waar wijkpresentie bij betrokken waren hadden te maken met de keuze van de juiste opleiding, prestaties op school, pesten, moeilijkheden binnen het gezin, kinderen die ontsporen, uit huis plaatsingen en problemen met opvoeden. Ook bij het invullen van de berg van formulieren die ingediend moeten worden en het uitleggen van formele brieven hebben we de mensen ondersteund.

Truus is 52 jaar, heeft vijf kinderen en krijgt 70 euro leefgeld per week. De oudste dochter, de moeder van Truus en haar 6 zussen en 2 broers zitten ook in de schuldsanering. Chantal, de 15-jarige dochter van Truus, heeft een bijbaantje om een zakcentje te verdienen. Zij vindt het oneerlijk dat veel kinderen op school alles krijgen, telefoon en nieuwe kleren. Zij schaamt zich om een vriendinnetje mee naar huis te nemen, want de bank is helemaal kapot en er hangen geen gordijnen op. Chantal zegt tegen mij: "Ik ga heel hard studeren zodat ik nooit geldgebrek heb".

De overheid streeft naar een participatiesamenleving, een samenleving waarin iedereen die dat kan geacht wordt verantwoordelijkheid te nemen voor de invulling van zijn eigen leven en voor zijn omgeving, zonder hulp van de overheid. Er wordt vaak beweerd dat je in Nederland niet arm hoeft te zijn. De praktijk laat ons vaak andere dingen zien dan de cijfers suggereren. Zo is er verborgen armoede van mensen die hard werken, maar toch maar net hun hoofd boven water kunnen houden. Zij kunnen geen aanspraak maken op allerlei voorzieningen. Door de stijgende kosten voor zorgverzekering, wonen en energie, blijft er minder geld over voor voeding en kleding.

Kees werkt keihard als zzp-er. Hij kan net het hoofd boven water houden. Hij is boos omdat hij een bekeuring heeft gekregen voor verkeerd parkeren. Dat kan hij nu niet gebruiken. Zijn zoon wordt 16 en zou zijn eerste mobieltje krijgen, maar hij weet niet of hij dat nu kan betalen. "Ik kan mijn kinderen zo weinig bieden, omdat er geen geld is. Het is allemaal zo oneerlijk voor mijn kinderen. Ik ga maar scheiden, dan kunnen mijn vrouw en kinderen overal aanspraak op maken en zijn ze beter af."

Gebrek aan geld heeft grote gevolgen voor een gezin. Niet alleen dat rekeningen niet betaald kunnen worden, waardoor de schulden steeds groter worden. Armoede heeft ook grote invloed op het sociale leven en je psychische gezondheid. Het heeft gevolgen voor de kwaliteit van de woning en de buurt waarin je woont. Binnen het gezin geeft armoede grote spanning, omdat er geen geld is voor clubjes, schoolreisjes en trendy kleding voor de kinderen. Vaak ontbreekt een sociaal netwerk, omdat mensen zich schamen om als 'arm' of als werkloos naar buiten te treden. Je wordt afhankelijk van instanties die beslissingen voor je nemen waardoor je waardigheid wordt ondermijnd. Ze krijgen te horen dat het hun eigen schuld is dat het zo ver is gekomen. Vaak zijn zij buiten hun schuld in deze situatie terecht gekomen doordat er bijvoorbeeld onvoorzien dingen gebeurd zijn en is er bij instanties geen oor voor hun persoonlijke verhaal.

Mieke, een verlegen 10-jarig meisje, gaat vaak zonder ontbijt naar school, want er is alleen maar een snee brood om mee naar school te nemen. Als zij 's morgens ontbijt is er voor haar geen brood om naar school mee te nemen. Zij durft geen vriendinnetje mee naar huis te nemen, hun huis is altijd rommelig en er is alleen kraanwater om te drinken en geen eten. Mam is altijd in haar pyjama.

Leeft een gezin in armoede, dan lijden de kinderen hier ook onder. Groeit een kind op in armoede, dan is er een verhoogd risico dat het kind hier schade van ondervindt, door het missen van een sociaal leven en een gevoel van geborgenheid. Het kind komt hierdoor in de knel en er ontstaan problemen met de ontwikkeling. Veel kinderen die in armoede leven voelen zich minder gelukkig en presteren slechter op school dan andere kinderen. Ook hebben ze minder vrienden en leven met zorgen of angst. Langdurige stress kan leiden tot soms ernstige gezondheidsklachten, zowel bij het kind als bij de ouders.

Wilma, 46 jaar, drie kinderen, belt mij en vraagt of ik drie keer op het raam wil kloppen als ik langskom. Zogezegd zo gedaan. Als zij de deur opendoet heeft zij een deken om. "Spaart verwarmingskosten", zegt ze. De gordijnen zijn dicht en er is geen licht aan. Wilma is bang voor de deurwaarders die aan haar deur komen. Wilma is gescheiden, haar ex-man is onvindbaar, dus alle rekeningen komen bij haar terecht. Haar ex was leraar en zij werkte als secretaresse. Haar ex kreeg een vriendin en vertrok met de noorderzon. Waarheen weet niemand.

Ook in Heerlen groeien kinderen op in een thuissituatie waar sprake is van armoede. Leven in armoede heeft effect op verschillende terreinen van het leven van kinderen. Zo kan een kind voelen dat er thuis spanningen zijn rondom geld en hierdoor angstig worden.

SIGNAAL: Daarnaast kunnen kinderen vanwege financiële redenen vaak niet deelnemen aan activiteiten in de buurt. Hierdoor kunnen kinderen sociaal uitgesloten worden. Het afwijkende gedrag van deze kinderen speelt hierbij ook een rol. Bovendien zijn ouders vaak niet op de hoogte van de mogelijkheden die er in de buurt zijn. Stichting Leergeld biedt tal van mogelijkheden voor de kinderen, maar de informatie komt niet aan of wordt niet begrepen. Dit alles heeft invloed op de sociaal-emotionele ontwikkeling van kinderen. Kinderen kunnen door het deelnemen aan activiteiten vaardigheden ontwikkelen zoals het vergroten van het zelfvertrouwen en omgaan met andere mensen. Bovendien kunnen de activiteiten bijdragen aan de sportieve en culturele ontwikkeling. Kinderen worden enthousiast van veel activiteiten, zoals sportieve-, culturele-, buiten- en binnen activiteiten. (zie verder activiteit Bie Oos blz.14)

SIGNAAL: Agressie is niet meer weg te denken uit onze maatschappij. Overal komen we agressie tegen. Kijk maar naar het nieuws, waar wordt verteld over een vechtpartij hier of daar. Maar ook in het leven van jonge kinderen komt agressie al voor. Kinderen spelen al van jongs af aan gewelddadige videogames of kijken naar gewelddadige televisieprogramma's. De kinderen zien dit op tv en vinden het normaal om dan zelf ook agressief te reageren. Wat ik heb gezien in het groepje is dat veel van de kinderen met agressief gedrag er weinig aan kunnen doen dat ze zo reageren. Ze dragen vaak een rugzak aan bagage mee in hun jonge leven, veelal met een negatief gewicht. Voor een kind is het moeilijk om dit allemaal

op een goede manier te verwerken en zo zoeken de emoties een andere uitweg, namelijk door het agressief reageren.

VRAAG: Afgelopen jaar hebben een 12-tal moeders mij gevraagd of ik iets kon doen aan het gedrag van hun kinderen. Er kwamen klachten van school en thuis was er geen land met ze te bezeilen. Ze waren betrokken bij vechtpartijen. Ik heb gemerkt dat moeders het lastig vinden om met kinderen met agressief gedrag om te gaan. Met de moeders en een psychologe erbij hebben wij een plan opgesteld. Wat is een goede aanpak voor deze kinderen? Hoe stimuleer je deze kinderen op een positieve manier?

De moeders zijn gedurende drie maanden één keer in de twee weken samengekomen en vertelden dan hoe het gegaan was. Waar ze tegen aanliepen. De psychologe die erbij was kon alle vragen beantwoorden en kon tips geven aan de moeders.

Handreikingen voor ouders.

Wat doe je als moeder met een kind met agressief gedrag? Wat doe je als het uit de hand loopt terwijl jij aan het koken bent? Hieronder zijn in een model de belangrijkste stappen gezet voor het handelen van een ouder. Er zijn natuurlijk veel meer stappen toe te voegen, maar dit zijn de meest efficiënte stappen. Een korte uitleg bij de stappen:

Rood. Geef een kind erkenning voor zijn/haar boosheid. Geef toe dat je snapt waarom het kind boos is. Blijf als moeder zelf kalm en rustig.

Oranje. Door met het kind één vaste afspraak te maken waar het kind heen kan om af te koelen geeft dit voor een kind veel duidelijkheid. Een kind mag/kan daar uit zichzelf naar toegaan om weer rustig te worden. Zorg dat dit een plek is waar het kind zich veilig voelt. Waar het kind zijn/haar woede kan uiten.

Groen. Spreek met het kind af, dat het kind aan mag geven als hij/ zij erover wil praten. Zorg ervoor dat het kind helemaal rustig is. Het is niet erg om er een dag later pas op terug te komen. Het kind kan er dan positiever tegenaan kijken. Laat verwoorden wat het kind zo boos maakte en hoe het een volgende keer wordt aangepakt.

Activiteit: Lief en leed groepen

Acht jaar geleden zijn wij gestart met de lief en leed groepjes. Samen doen, samen eten dat is het doel van deze groepjes. Er zijn nu 4 groepjes. Aanvankelijk kwamen 3 vrouwen en hun kinderen bij elkaar.

We zien dat deze groepjes organisch groeien omdat de vaste groep ook andere ouders uitnodigt die graag willen meedoen. Het probleem wordt dat het aantal mensen samen te groot wordt voor de normale huisvesting waar dit gebeuren zich afspeelt.

Een vaste groep bestaat nu uit vier tot zes moeders met 16 tot 22 kinderen. De groepen komen twee keer per maand bij elkaar. Er wordt gezamenlijk gekookt en gegeten maar er wordt ook gevierd: kerst, Suikerfeest, sinterklaas en verjaardagen. Er worden allerlei activiteiten georganiseerd. Een aantal moeders vroeg of er een cursus sociale vaardigheid voor hun kinderen gegeven kon worden. We hebben een cursus voor die kinderen georganiseerd. In het begin was het een beetje moeilijk, omdat je te maken krijgt met verschillende culturen. De cursus duurde 10 weken en is door iedereen afgerond.

Afgelopen jaar is een groep vrouwen op zoek gegaan naar een ontmoetingsruimte waar ouders en kinderen elkaar kunnen ontmoeten om ervaringen uit te wisselen en tips en bezorgdheden met elkaar te delen. Dit in een setting waar kinderen kind kunnen zijn, zonder hulpverlening.

Er is een klein onderzoekje gedaan naar de wensen van ouders en kinderen. Nadat we de ouders gevraagd hadden of ze behoefte hadden aan een ontmoetingsplek, vroegen we hen hoe ze zo'n plek zouden inrichten.

De vraag luidde als volgt: "Wanneer we je een ruimte geven waar niets aanwezig is en enkel witte muren zijn, hoe zou je dit inrichten als een leuke ontmoetingsplek waar jij en je kinderen graag zouden komen?"

De volgende kenmerken werden opgesomd:

- een huiselijk gevoel;
- er iets kunnen drinken;
- naar kinderen toe, iets kleurrijk, veilig om te spelen;
- tafels, stoelen, speelgoed;
- gezellig, speelgoed, kleuren, iets om te drinken;
- felle kleuren, waar de kinderen zich goed voelen, zitzakken, koffie en fruitsap;
- speelplek voor kinderen;
- verschillende hoeken voor verschillende leeftijden;
- een plaats waar je je goed voelt, waar je zonder remming naar toe kan, zodat dat ouders ook even kunnen praten en luisteren naar andere ouders.

Om te weten te komen wat onze ouders interessant vinden vroegen we hen wat voor activiteiten zij zouden wensen binnen een ontmoetingsruimte. De volgende zaken kwamen naar voren:

- workshops;
- bakken en koken samen met de kinderen;
- infoavonden;
- contacten leggen met andere ouders;
- spelen;
- activiteiten voor kinderen, parallel aan activiteiten voor ouders;
- themamomenten.

PROJECT WIJKPRESENTIE

1. Project Bie Oos

In 2018 werd het project Bie Oos ontwikkeld. Aanleiding was het feit dat er gaandeweg het project Kind en Kunst een spontane inloop ontstond van jong en oud.

Het doel van het project is om op basis van een actueel spontaan gegroeide vraag een informele ontmoeting inloopfunctie in een huiskamerachtige omgeving in 2019 te maken. Voorts te analyseren en zichtbaar te maken welke doelgroepen aan de zijanten van de samenleving, welke behoeften hebben aan ontmoeting, raad, daad of gewoon een luisterend oor. Verder op grond van de analyse een plan te ontwikkelen voor de jaren 2020 tot 2023 waarbij het presentiewerk en de inloopfunctie kunnen functioneren als een bruggenhoofd tussen mensen in de marge en reguliere zorg en welzijnswerk.

In 2019 was de inloopvoorziening gevestigd in het Carbon6 complex aan de Kloosterweg 1 te Heerlen. De inloopvoorziening is additioneel aan het ambulante presentiewerk in de wijken. In beide vormen staat het presentiewerk voorop.

Vanuit de presentiewerkvorm kon er aangesloten worden bij actuele vragen en wensen. Dit gebeurde zowel individueel als groepsgewijs.

2. Activiteiten Bie Oos

Tot afgelopen jaar hadden wij het project kind en kunst om kinderen en hun ouders kennis te laten maken met muziek, toneel, schilderen en allerlei anderen activiteiten.

Het is belangrijk dat kinderen tijdens hun vrije tijd en vakanties een leuke en zinvolle tijd kunnen beleven. Dit kunnen ze niet altijd in de eigen thuisomgeving. Spel en vrije tijd zijn heel belangrijk in de ontwikkeling en groei naar volwassenheid.

Ouders in armoede en ouders van kwetsbare kinderen hebben wij zo kunnen motiveren dat ze hun kinderen laten participeren aan vrijetijdsinitiatieven. Het vraagt een specifieke aanpak om deze kinderen te motiveren. Elke vorm van vrijetijdsbesteding kan hierbij gezien worden als een heel ruim "pedagogisch project", waarin je kinderen meer en betere kansen kunt bieden door ze aan deze initiatieven te laten deelnemen en te laten proeven aan intens speelplezier. Het kan hen ondersteunen in hun identiteitsontwikkeling: leren "zijn", mogen "anders zijn".

Vanuit de kinderen en ouders die hieraan deel hadden genomen bleven vragen komen voor gezamenlijke activiteiten en we hebben daarom het hele jaar door het een en ander georganiseerd in aanloop en in het kader van Bie Oos. Wanneer de kinderen het over deze activiteiten hebben, noemen ze dat 'ons clubje'.

Abdoel van 16 jaar is mijn nieuwe assistent. "Als ik ruzie heb, kom ik gauw naar het clubje en zeg ik tegen mijn vader dat ik jou moet helpen, is altijd gezellig en ik hoor er ook nog bij".

Ook proberen wij de kinderen te motiveren om buiten te spelen. Buitenspelen is belangrijk! Het speelterrein van kinderen is de afgelopen jaren enorm gekrompen en de kinderen kijken meer op beeldschermen dan naar buiten en zitten massaal over een tablet gebogen. De natuur daarentegen is iedere dag anders; het is een levende omgeving. Het weer, het wisselen van de seizoenen: het zorgt voor afwisseling en steeds nieuwe uitdagingen voor kinderen. Ook biedt buiten spelen kinderen meer mogelijkheden tot 'gewenst gedrag', simpelweg omdat ze zich vrijer mogen gedragen: rennen, springen, herrie maken en vies worden. Omdat natuurlijke materialen – denk aan zand, water, stenen, takken etc. – geen vaste spelfunctie hebben, krijgt de fantasie van het kind alle ruimte om zelf iets te bedenken. Wat kun je allemaal doen met takken? Ermee zwaardvechten, tekenen in het zand, een hut bouwen, enz. Spelen in de natuur betekent iedere keer een ander spel en is om die reden uniek.

Bij het bramen plukken zegt Liesje: "Oh kijk daar, aardbeien." Ik zeg dat het bramen zijn. "Kun je die opeten?", vraagt Liesje.

We zijn kikkervisjes gaan vangen en die in een potje gedaan. Wanneer ze groot genoeg waren werden ze weer losgelaten in de sloot.

Pietje: "Er heeft iemand mijn kikkervisjes gestolen, want zij zaten vanochtend niet meer in het kommetje".

Sociale vaardigheden

Een aantal moeders van ons groepje heeft het zwaar. Iedere dag is voor hun weer een gevecht om te overleven. Ze voelen zich schuldig ten opzichte van hun kinderen die vaak op het kleine broertje moeten passen omdat mama niet lekker is. Soms komt de vraag van een kind, 'waarom is mama anders dan andere mama's of doet mama zo omdat ik vaak stout ben'. Ik probeer vaak uit te leggen dat niemand hieraan schuld is. Maar dat was niet genoeg om hen verder te helpen en wij zijn daarom met een programmaatje gestart. Met een groepje van 10 kinderen en hun ouders is er een programma sociale vaardigheden gedaan. De methode heet 'Kids' Skills'. Kids' Skills is een speelse, praktische benadering voor het oplossen van moeilijkheden waarmee kinderen worden geconfronteerd. Centraal staat één heel belangrijk idee: praktisch alle problemen kunnen worden opgevat als vaardigheden die nog ontwikkeld moeten worden. Kids' Skills geeft kinderen of ouders niet de schuld van problemen. En het neemt ook niet de behoefte weg aan deskundige hulpverleners voor kinderen. Het stelt wel traditionele opvattingen over de rol van 'deskundigen' ter discussie. De vijftien eenvoudige stappen waaruit de methode van Kids' Skills bestaat, maken duidelijk hoe je problemen in vaardigheden kunt omzetten. Door deze praktische stappen ontstaat een dynamische, speelse samenwerking tussen ouder en kind. Deze methode nodigt het kind uit om actief mee te werken aan het opbouwen van vaardigheden en het zoeken van oplossingen.

Activiteiten die we gedaan hebben zijn onder andere draadschilderijen maken, met strijkkraaltjes en mozaïek gewerkt, rond carnaval hebben we maskers, hoedjes en pakjes gemaakt, we hebben paaseieren versierd, het Suikerfeest gevierd. We zijn een paar keer naar het bos geweest en hebben hutten gebouwd en een speurtocht gelopen. Met Halloween zijn we op spokenjacht gegaan en we zijn naar de schouwburg geweest naar de voorstelling 'luistervinkjes' van Trees Verburg, waarbij de kinderen kennismaakten met de

muziek en de persoon van Mozart. Ook hebben de kinderen een workshop kickboksen gevolgd, zijn we gaan bowlen en naar de bioscoop geweest.

Met de activiteiten hebben we 91 kinderen en 23 moeders bereikt. We hebben afgesproken dat de groepjes niet met meer dan 15 kinderen aan binnen activiteiten deelnemen, omdat de ruimte zich daar niet toe leent. Wij hebben activiteiten aangepast aan de leeftijd voor kinderen van 4 tot 6 jaar en van 7 tot 12 jaar. Als het mooi weer is en er buiten activiteiten zijn is de belangstelling groot.

ONDERZOEK BIE OOS

Het is gebleken dat de situering van de huidige inloopvoorziening in Carbon6 niet ideaal is. Het is gelegen in een omgeving met vele activiteiten voor startende ondernemingen. Hun clientèle en het onze passen niet bij elkaar. Daarom wordt er gezocht naar een nieuwe locatie en tegelijkertijd zijn we een onderzoek gestart om waar we gastvrij present kunnen zijn in de wijk. Daartoe is er een begeleidingsgroep geïnstalleerd bestaande uit Matth Gubbels, bestuurslid en bijgestaan door Rob Pauls, pastor bij de Andreaparochie, Hub Vossen, namens DKS en Gijs den Boer. De begeleidingsgroep heeft een opdracht geformuleerd en mevrouw I. Dingemans is aangetrokken om het onderzoek uit te voeren. Het doel is dit onderzoek af te ronden in maart 2020. Het doel is om de huidige inloopvoorziening te verlaten per 1 juni 2020 en in te trekken in de nieuwe inloopplek. Ook de vragen van de Lief en Leed groepjes worden hierin meegenomen.

Contacten en samenwerking

Het present zijn zorgt ervoor dat de presentiewerker geconfronteerd wordt met een breed scala aan problematieken en thema's van persoonlijke en maatschappelijke aard.

In het kader van deze constatering zien we dat de presentiewerker dit jaar regelmatig contact had of samengewerkt heeft met de volgende organisaties en functionarissen: Scholen, leerplichtambtenaar, Wethouder, Jeugdzorg, Xonar, Sociale Dienst, advocaten, Thuiszorg, Bewindvoering, wijkteams, huisartsen, ziekenhuis, pastores.

De contacten zijn functioneel en vinden hun oorsprong in de vragen en behoeften van mensen die contact zoeken daarover met Wijkpresentie.

Stichting Wijkpresentie Parkstad participeert ook in het Netwerkwerk Informele Steun Gemeente Heerlen. Wij werkten mee aan de totstandkoming van het concept 'Visie document Informele zorg gemeente Heerlen'.

TOT SLOT

Presentiewerk geciteerd:

"De presentiebenadering ziet kwetsbaarheid niet als een onwaarde die slechts de zwakte van de ander benadrukt, maar erkent dat dit een deel is van ons mens-zijn voor langere of kortere tijd. Ieder mens draagt die kwetsbaarheid in zich mee, soms in geringe mate soms in een overheersende omvang.

Daarom is de presentiewerker niet de kortdurende hulpverlener die iemand aanzet tot zelfredzaamheid of die zich terugtrekt als mensen een 'hopeloos geval' zijn en er maatschappelijk gezien geen perspectief is.

Bij de presentiebenadering gaat het om andere waarden. Naast iemand staan, een vertrouwensrelatie opbouwen, mensen nabij zijn óók als die schijnbaar niet vooruitkomen, de waarde van het kwetsbare erkenning geven.

Het gaat erom mensen niet in een keurslijf te dwingen mee te doen, niet te zeggen hoe en wat ze moeten doen, maar om hen te nemen zoals ze zijn.

In deze benadering staan niet zelfredzaamheid en zelfverantwoordelijkheid centraal, maar veel eerder trouw, barmhartigheid, welwillendheid en nabijheid. Hier gaat het misschien nog wel meer om het leven mee helpen uit te houden en om zodoende hoop te houden."

uit: 'Ik heb het gevoel dat ik hier niets moet ...'
Presentiewerk in Maastricht-Noordoost / Harrie Lamers, Jan Arts / NIM 2018

MK Adviseurs

Stationstraat 198

6361 BH Nuth

Peijerstraat 68 - 70

6101 GE Echt

T 045 - 550 66 11

F 045 - 524 15 69

info@mkadviseurs.nlwww.mkadviseurs.nl

Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg
t.a.v. het bestuur
Valkenburgerweg 1
6361 EA Nuth

Nuth, 20 juli 2020

Geacht bestuur,

Hierbij bieden wij u het rapport aan inzake de jaarstukken over 2019 van Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg.

SAMENSTELLINGSVERKLARING VAN DE ACCOUNTANT

De jaarrekening van Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg is door ons samengesteld op basis van de van u gekregen informatie. De jaarrekening bestaat uit de balans per 31 december 2019 en de winst-en-verliesrekening over 2019 met de daarbij horende toelichting. In deze toelichting is onder andere een overzicht van de gehanteerde grondslagen voor financiële verslaggeving opgenomen.

Deze samenstellingsopdracht is door ons uitgevoerd volgens Nederlands recht, waaronder de voor accountants geldende Standaard 4410, 'Samenstellingsopdrachten'. Op grond van deze standaard wordt van ons verwacht dat wij u ondersteunen bij het opstellen en presenteren van de jaarrekening in overeenstemming met Titel 9 Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Wij hebben daarbij onze deskundigheid op het gebied van administratieve verwerking en financiële verslaggeving toegepast.

Bij een samenstellingsopdracht bent u er verantwoordelijk voor dat de informatie klopt en dat u ons alle relevante informatie aanlevert. Wij hebben onze werkzaamheden, in overeenstemming met de daarvoor geldende regelgeving, dan ook uitgevoerd vanuit de veronderstelling dat u aan deze verantwoordelijkheid heeft voldaan. Als slotstuk van onze werkzaamheden zijn wij door het lezen van de jaarrekening globaal nagegaan dat het beeld van de jaarrekening overeenkwam met onze kennis van Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg.

Bij het uitvoeren van deze opdracht hebben wij ons gehouden aan de voor ons geldende relevante ethische voorschriften in de Verordening Gedrags- en Beroepsregels Accountants (VGBA).

U en andere gebruikers van deze jaarrekening mogen er dan ook vanuit gaan dat wij de opdracht professioneel, vakbekwaam en zorgvuldig, integer en objectief hebben uitgevoerd en dat wij vertrouwelijk omgaan met de door u verstrekte gegevens.

Nuth, 20 juli 2020

MK Accountants

Drs. R. van der Voort AA

MK

Jaarrekening 2019
van de Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg

Staat van baten en lasten over 2019

Baten	Realisatie	Begroting	Realisatie
	2019	2019	2018
	€	€	€
Subsidiebijdragen	52.957	54.851	42.281
Rente	0	0	0
Totaal Baten	52.957	54.851	42.281

Lasten	Realisatie	Begroting	Realisatie
	2019	2019	2018
	€	€	€
Personeelskosten	43.697	41.796	43.174
Opleiding- en vormingskosten	0	0	0
Reis- en verblijfkosten	869	925	798
Organisatiekosten	667	500	1.040
Bankkosten	119	130	109
Projectkosten	11.136	8.000	11.387
Activiteitskosten	3.943	3.500	3.000
Risicovoorziening	0	0	0
Totaal Lasten	60.431	54.851	59.508

Balans per 31 december 2019

31-12-2019 31-12-2018

	€	€
Liquide middelen	48.311	35.887
Te vorderen en vooruitbetaalde kosten	1.600	0
Totaal activa	49.911	35.887
	€	€
Voorziening subsidies	-9.701	-17.227
Voorziening voor exploitatietekorten	15.000	15.000
Te betalen kosten / vooruitontvangen bedragen	44.612	38.114
Totaal passiva	49.911	35.887

MK

Vorziening subsidies

€

Saldo per 31 december 2018		-17.227
Bij: in 2019 ontvangen garantiesubsidie		15.000
Bij: in 2019 ontvangen overige subsidies		<u>52.957</u>
		50.730
Af: benodigd voor exploitatie 2019	60.431	
aangewend voor investeringen	<u>0</u>	
		60.431
		<u>-9.701</u>

* N.B.: Eventuele tekorten worden opgevangen door een toegezegde garantiesubsidie van derden.

Jaarrekening over 2019
Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg

Toelichting

Algemeen

Dit financieel overzicht betreft het twintigste volledige boekjaar van de Stichting. Formeel zijn de activiteiten van de Stichting gestart op 1 april 1999.

Voor een toelichting op de inhoudelijke activiteiten van de Stichting zij op deze plaats verwezen naar het inhoudelijke jaarverslag 2019.

In 2019 is er een negatief exploitatieresultaat behaald van € 7.474.

Subsidiebijdragen

Hieronder zijn verantwoord de subsidiebijdragen, die aan het verslagjaar zijn toe te rekenen.

De wervingsinspanningen voor financiële middelen zijn doorgezet. Dit jaar zijn de subsidiebijdragen weer wat toegenomen t.o.v. van vorig boekjaar, echter is de begrote subsidiebijdrage jammer genoeg nét niet haalbaar geweest.

Personeelskosten

Er staat nu nog enkel één personeelslid op de loonlijst van de Stichting. In 2019 is er via een uitzendbureau voor enkele weken een uitzendkracht parttime werkzaam geweest ter ondersteuning van een project.

Het verloop van de voorziening in het verslagjaar is als volgt:

Saldo per 31 december 2018	€ 17.227 -/-
Bij: in 2019 ontvangen garantiesubsidie	€ 15.000 +
in 2019 ontvangen overige subsidies	<u>€ 52.957 +</u>
	€ 50.730
Af: benodigd voor exploitatie 2019	<u>€ 60.431 -/-</u>
Saldo per 31 december 2019	€ 9.701 -/-

De tekorten worden opgevangen door een toegezegde garantiesubsidie van derden.

Te betalen kosten

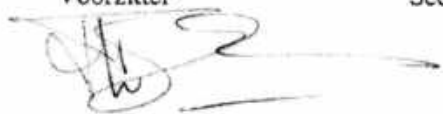
De te betalen kosten betreffen reservering vakantiegeld, loonheffing december 2019, Project/ en bankkosten bedragen in zijn totaliteit € 5.612 en zijn in 2020 nagenoeg geheel afgewikkeld. Verder bestaat deze post nog uit vooruitontvangen subsidie 2020, groot € 39.000 betreffende Kansfonds en Groene Kruis Heerlen voor respectievelijk € 37.500 en € 1.500.

Jaarrekening over 2019
Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg

Nuth, juli 2020

Het bestuur van Stichting Wijkpresentie Parkstad Limburg:

Voorzitter

H.J.G. van Beers

Secretaris

A.M.H. Dubois

Penningmeester

A.M.H. Dubois